

PASTORALĂ LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI 2010

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi

*Iubitului cler și dreptmăritorilor creștini,
pace și bucurie de la Hristos Domnul cel născut în iesle,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

Acestea toate s-au făcut ca să se împlinească ceea ce s-a zis de Domnul prin proorocul care zice: "Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu". (Mt. 1, 22-23)

**Prea Cucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,**

La acest praznic slăvit vă vestesc și eu marea minune petrecută în Bethleemul Iudeii că Fecioara a luat în pântece, că Fiul lui Dumnezeu s-a întrupat, că *Dumnezeu este cu noi*. Este vestirea împlinirii profețiilor, este Vestea cea Bună care a schimbat destinul lumii, este nădejdea fiecărui credincios că Dumnezeu este împreună cu el.

Această minune este împlinirea unui plan al lui Dumnezeu, este descoperirea *tainei celei din veac ascunsă și de îngeri neștiută*. Sf. Apostol Pavel vorbește de împlinirea acestui plan al lui Dumnezeu la momentul potrivit, atunci când omenirea era pregătită pentru primirea acestei descoperiri: *Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu, a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea* (Gal 4, 4-5). Iar calea împlinirii acestui plan este una mai presus de fire și de înțelegere, *căci Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de ființă naște* (Condacul Praznicului).

Deodată apar în mintea omului mulțime de întrebări asupra acestui eveniment: cum o Fecioară să nască, cum Dumnezeu Creatorul să se pogoare în sânul creaturii, cum Cel atotputernic să se arate prunc neajutorat? Omul se află în fața unei mari întrebări: cum? Sf. Ioan Gură de Aur exprimă foarte frumos această nedumerire: *Văd pe Prunc și scutecele, văd nașterea Fecioarei lipsită de cele de trebuință. Toate încărcate de sărăcie, toate pline de lipsă. Iată bogăție în mare sărăcie! Cum a sărăcit pentru noi când era bogat? Cum n-a avut nici pat, nici așternut, ci a șezut în ieslea goală?* (Bogății oratorice)

Răspunde Dumnezeu descoperindu-ne calea răscumpărării noastre: prin smerenie din iubire. La Vecernia Nașterii Domnului se cântă: *Chipul cel neschimbat al Tatălui, pecetea veșniciei Lui înfățișare de rob primește, ieșind din Maica ce nu știe de nuntă, nesuferind schimbare ... a rămas ce era, Dumnezeu adevărat fiind, și a luat ce nu era, om făcându-se din iubire de oameni...* Din iubire pentru creația Sa, Tatăl și-a trimis Fiul să ia chip de rob, să se îmbrace cu firea noastră, să se facă ca unul dintre noi. Cunoaștem cu toții inmul Sf. Pavel adresat creștinilor din Filipi despre smerenia Fiului lui Dumnezeu: *Gândul acesta să fie în voi care era și în Hristos Iisus, Care, Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu, Ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă*

moarte pe cruce (Fil. 2, 5-8). Dumnezeu fiind, Fiul s-a deșertat, s-a smerit, s-a pogorât dintru cele înalte, a luat chip de rob. La Utrenia Nașterii Domnului cântăm: Ce poate fi mai prejos decât peștera? ce poate fi mai smerit decât scutecele întru care a strălucit bogăția dumnezeirii?

Smerenia lui Dumnezeu are un scop precis, așa cum mărturisim în Crez: Dumnezeu s-a făcut om *pentru noi și pentru a noastră mântuire*. În Liturgia Sf. Vasile cel Mare se spune că *din Sfânta Fecioară întrupându-se, S-a smerit pe Sine, chip de rob luând făcându-se pe Sine asemenea cu chipul smeritului nostru trup, ca să ne facă pe noi asemenea chipului slavei Sale*. Iar părinții Bisericii mărturisesc că Fiul lui Dumnezeu s-a făcut Fiul omului pentru ca pe om să-l facă fiu al lui Dumnezeu.

Aceasta este calea mântuirii omului pregătită de Dumnezeu. Dar această smerenie a Fiului lui Dumnezeu pentru mântuirea omului are ca urmare înălțarea și cinstirea Lui. Sf. Pavel ne spune mai departe în Epistola către Filipeni că *pentru aceea, și Dumnezeu L-a preînălțat și L-a dăruit Lui nume, care este mai presus de orice nume; Ca întru numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești și al celor de dedesubt. Și să mărturisească toată limba că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu-Tatăl (Fil. 2, 9-11)*. Iar Sf. Grigorie Palama tâlcuiește această nebănuită cale a înălțării prin smerenie: *Fire mai presus de fire Dumnezeu fiind, nu are a sui mai sus, la înălțime sau la slavă mai mare. El se înalță din cele de jos, din a se coborî și smeri în fapțurile Sale. Slava Celui Preînalt e coborârea la cele smerite*.

Iubiți credincioși,

La întrebarea noastră privind cum au fost cu putință toate acestea primim răspuns lămuritor nu numai cum, ci și de ce și care este urmarea smereniei lui Dumnezeu. Căci Dumnezeu s-a arătat Prunc smerit pentru ca noi să învățăm calea smereniei. Fiul lui Dumnezeu s-a pogorât pe pământ ca pe noi să ne înalțe prin smerenie. Înțelegem că smerenia nu înseamnă renunțarea la ceea ce suntem, ci înălțarea la ceea ce suntem chemați să devenim, fii ai lui Dumnezeu după har. Întruparea Fiului lui Dumnezeu nu poate rămâne numai un act obiectiv, de răscumpărare a omului. Omul trebuie să participe la această răscumpărare. Părintele Stăniloae spune că *Hristos ne cere ascultare și ne roagă să-i primim iubirea și să-i urmăm pilda de smerenie, de blândețe și de slujire... El ne poruncește (ca Dumnezeu) și se roagă împreună cu noi și pentru noi...* (Teologie Dogmatică Ortodoxă, vol II).

La acest praznic slăvit vă doresc să primiți această veste a smereniei lui Dumnezeu prin Întruparea Fiului. Să descoperiți sensul înălțării Lui prin smerenie ca și cale a mântuirii noastre. Să aveți *gândul lui Hristos*, așa cum ne îndeamnă Sf. Pavel. Să aflați propria cale a mântuirii urmând pilda lui Hristos cel smerit. Iar această cale să vă fie prilej de nădejde și de mare bucurie la acest praznic când ne vestim că *Dumnezeu este cu noi*.

Vă îmbrățișez frățeste în Hristos Domnul și vă urez să petreceți sfintele sărbători ale Crăciunului, Anului Nou și Bobotezei cu sănătate, bucurii și pace.

La Mulți Ani!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,
† NICOLAE

**Chicago,
Praznicul Nașterii Domnului, 2010**